

بررسی رابطه مهارت های ارتباطی با سازگاری اجتماعی و تنظیم شناختی هیجان در بین دانش آموزان دوره دوم متوسطه

سارا یوسفی^۱، بیتا نصرالهی^۲، سمیه رباط میلی^۳

^۱ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^۲ استادیار گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^۳ استادیار گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه مهارت های ارتباطی با سازگاری اجتماعی و تنظیم شناختی هیجان در بین دانش آموزان دوره دوم متوسطه بود. در این تحقیق از روش همبستگی استفاده شد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان دختر دوره دوم متوسطه منطقه یک شهر تهران در سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶، که تعداد کل آنها ۱۱۰۰ نفر می باشد. نمونه گیری به روش در دسترس و مرحله ای صورت گرفت و حجم نمونه براساس جدول مورگان ۲۸۵ نفر بود. ابزار سنجش پژوهش سه پرسشنامه پرسشنامه مهارت های ارتباطی (جراپک، ۲۰۰۴)، پرسشنامه سازگاری (سینها و سینگ، ۱۹۹۳)، پرسشنامه تنظیم شناختی هیجان (گارنفسکی، کرایچ و اسپینهاون، ۲۰۰۲) بود. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و استنباطی در نرم افزار کامپیوتری SPSS نسخه بیست و دوم استفاده شد. در این پژوهش از روش های آمار توصیفی و محاسبه همبستگی پیرسون برای بررسی رابطه متغیرها و رگرسیون برای پیش بینی رابطه متغیرها استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد، با ۹۹٪ اطمینان بین مهارت های ارتباطی با سازگاری اجتماعی در بین دانش آموزان دوره دوم متوسطه رابطه وجود دارد و با ۹۹٪ اطمینان بین مهارت های ارتباطی با تنظیم شناختی هیجان در بین دانش آموزان دوره دوم متوسطه رابطه وجود دارد. متغیر سازگاری اجتماعی، مهارت های ارتباطی دانش آموزان را پیش بینی می کند ولی تنظیم شناختی هیجانی در پیش بینی مهارت های ارتباطی دانش آموزان مؤثر نیست.

واژه های کلیدی: مهارت های ارتباطی، سازگاری اجتماعی، تنظیم شناختی هیجان

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۳۵-۴۹